

॥ ६ ॥ ७ ॥ परकृतित्वरूपेणार्थवादेन निष्कामं स्वकर्मेव जितेन्द्रियेण कर्तव्यं तदेव गोचरमित्याशयेनार्द्धेनाहासीदिति ॥ ८ ॥ उपसंहरति सचेति यमाः अहिंसादयः नियमाः शौचादयः वनांतरं वनमध्यं प्रविष्टः उच्छः कणश आदानं कणिशाद्यर्जनं शिलं परिगणितं परिमितमुच्छशिलार्जितमन्मथश्च नृपत्युक्तामुच्छवृत्तेर्गतिं प्रापेति शेषः ॥ ९ ॥ वेदाते लक्ष्मणार्थं क्रतुविधिविद्वत्तीर्थनारायणार्थं तर्कधीरेशमिश्रानृपणि यदा च मम रामेण युद्धमासीत् सुदारुणं ॥ वसुभिश्च तदाराजन् कथेयं कथिता मम ॥ ६ ॥ पृच्छमानाय तत्त्वेन मया चैवोत्तमा तव ॥ कथेयं कथिता पुण्याधर्म्याधिर्म भूतान्वर ॥ ७ ॥ यदयं परमो धर्मो यन्मां पृच्छसि भारत ॥ आसीद्दीरोत्यनाकांक्षी धर्मार्थकरणे नृप ॥ ८ ॥ सच किल कृतनिश्चयो द्विजो भुजगपतिप्रतिदेशितात्मकृत्यः ॥ यमनियमसहो वनांतरं परिगणितोच्छशिलाशनः प्रविष्टः ॥ ९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां संहितायां वैयासक्यां शांति ० मोक्ष ० उच्छवृत्त्युपाख्याने पंचषष्ठ्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥ अस्यानंतरमनुशासनपर्वभविष्यति तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ युधिष्ठिर उवाच शमो बहुविधाकारः सूक्ष्म उक्तः पितामह ॥ न च मे हृदये शांतिरस्ति श्रुत्वेदमीदृशं ॥ १ ॥

पतिभणितौ पोलगंगाधरार्थं ॥ वेदेसांगे पितृव्यं शिवमथ पितरंदक्षिणामूर्त्युपास्तौ श्रौते चितामणियः शरणमुपगतो भूम्नि गोपालदेवं ॥ १ ॥ व्याकरो न्मोक्षधर्मान्सनीलकंठः समासतः ॥ अनेन प्रीयतां देवो गिरिजापतिरव्ययः ॥ २ ॥ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनोः श्रीनीलकंठस्य कृतौ भारतभावदीपे मोक्षधर्मपर्वार्थप्रकाशे पंचषष्ठ्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६५ ॥ ॥ ७५ ॥ समाप्तेयं टीका भुभमस्तु ॥ १ ॥

॥ अस्मिन्पर्वणि व्यासोक्ताध्यायश्लोकसंख्या न्यूनाधिक्यं चेद्विपिकरप्रमादात्तद्वोध्यं ॥

इदं शांतिपर्वं मुंबय्याख्यराजधान्यां गणपतकृष्णाजीत्यभिधानां मुद्रायंत्रालये मुद्रितं ॥ शकाब्दाः ॥ १७८५ ॥